

Križ na vrhu Polinika FOTO: TOMAŽ HROVAT

Polinik je domača gora nad zaselkom Kötschach-Mauthen (slov. Kotje-Muta) ob reki Zilji. S svojim severnim ostnjem izrazito prevladuje nad krajem, za lažjo predstavo – tako nekako kot Špik nad Martuljkom. Polinikova južna stran s pretežno travnatimi strmami pa predstavlja za turnega smučarja izziv, ki se mu ne more prav dolgo upirati.

Kot se za hišno goro spodobi, je kar precej obljudena tudi na smučeh, zahveva pa spodobno kondicijo in predvsem solidno smučarsko znanje. Vršna strmina nad zgornjo planino Spielboden (Obere Spielbodenalm) je namreč precej strma in delno izpostavljena, nekako v slogu Grintovčeve strehe, če zopet uporabimo domačo primerjavo. Torej – na Polinik se odpravimo takrat, ko smo se vsaj malce prekalili na

pohlevnejših terenih, čeprav ni noben babbav in ostaja v okvirih običajnega turnega smuka.

Predstavljam si, da je Polinik poimenovan po poldnevu. Če loviš ravno prav od sonca omeščani firn, boš seveda izvor imena preverjal ob vrčku s kakšne terase v Kötschachu, utrujen in zadovoljen.

Zahtevnost: Srednje zahtevno.

Nadmorska višina: 2332 m

Višina izhodišča: 1212 m

Višinska razlika: 1120 m

Kako do izhodišča: Ljubljana–Kötschach, 170 km, tri ure vožnje. V Kötschachu zavijemo levo proti prelazu Plöcken. Približno kilometer pred prelazom je izhodišče – zaprta gostilna Plöckenhaus.

Čas vzpona: 3 ure

Sezona: December–marec.

Vodnik: Günther & Luise Aufenbauer, Schitouren Paradies Österreich, Styria Pichler Verlag, 2003.

Zemljevid: Naturarena Kärnten, WK 223, Freytag & Berndt, 1 : 50.000.

Stubeck, 2370 m

Za dneve, ko počutje ni najboljše. Ko ni prave kondicije niti ambicije. Ko okrevamo po boleznih. Ko peljemo začetnika na turni smuk. Za dneve, ko drugje ni dobrih snežnih razmer. Za leta, ko nam 1000 metrov vzpona morda že predstavlja težavo. Vsekakor pride Stubeck, ta prijaznež, ki predstavlja zvezno

nadaljevanje pohlevnih Nockbergov proti Ankoglovi skupini na zahodu, prej ali slej na vrsto. Najzahtevnejši del ture lahko predstavlja dovoz do izhodiščne točke (Frido-Kordon-Hütte). Do kočje vodi sicer pozimi bolj ali manj kakovostno splužena cesta, ki se začne takoj za

severnimi mestnimi vrati Gmünda. Vse ostalo je »preprosto kot pasulj«. Nezahtevno, nenevarno, pa vendar prekrasno razgledno in smučarsko prvovrstno. Posebna zimska ponudba kočje, t. i. Gipfeltaxi oz. dostava s snežnim teptalcem do vrha Stubecka, je hvala bogu opuščena, dostojanstvo lepote pa zopet neokrnjeno.

Zahtevnost: Nezahtevno, zagode nam jo lahko le megla.

Nadmorska višina: 2370 m

Višina izhodišča: 1670 m

Višinska razlika: 700 m

Kako do izhodišča: Ljubljana–Gmünd, 150 km, dve uri vožnje. Odcep za kočjo Frido Kordon je označen s smerno tablico, po ozki asfaltirani cesti takoj za severnimi vrati srednjeveškega mesteca.

Čas vzpona: 2 uri

Sezona: December–marec.

Vodnik: Manfred Korbaj: 1. Kärntner Schitourenführer, Band 1, H. Weisshaupt Verlag, 1997.

Zemljevid: Liesertal-Maltatal, WK 221, Freytag & Berndt, 1 : 50.000.

Proti vrhu FOTO: TOMAŽ HROVAT